

Protagonistes (II)

JOVES PROMESSES DEL PANORAMA MUSICAL DE
CERDANYOLA ENS EXPLIQUEN LA SEVA TRAJECTÒRIA A
LA NOSTRA ESCOLA DE MÚSICA

ENTREVISTA A LARA RUBIO I NORA SAADOUN

Lara Rubio (violí) i Nora Saadoun (violoncel) davant l'edifici d'Aulos I

UN COMIAT VESTIT DE BENVINGUDA

PER MONTSE SORS

El passat 8 de juny vàrem entrevistar a l'aula 9 de l'edifici d'Aulos 2 les alumnes de violí, Lara Rubio i de violoncel, Nora Saadoun just quan acabaven de presentar-se a les proves d'accés per al Conservatori Professional de Sabadell, d'on ja són alumnes de grau professional. D'aquella trobada resulten aquestes paraules.

– Vosaltres sou dues alumnes veteranes de l'Aulos, porteu amb nosaltres una pila d'anys. Quin va ser el primer curs? Us en recordeu? Lara: Jo vaig començar quan tenia 5 anys amb les classes d'Iniciació, i fins ara que estic a 4t d'Aprofundiment. Nora: Jo vaig començar a Aulos a primer d'avançat. Abans anava a una altra escola, però el meu germà es va canviar a Aulos i jo també vaig venir aquí. Volia fer piano però no hi havia plaça, i vaig escollir violoncel.

– I va arribar el moment d'escollir instrument. Va ser fàcil? Ho vas tenir de seguida decidit? Lara, en el teu cas, com va anar? Ho vas decidir en la roda dels tallers que fèieu a Iniciació? Al principi va ser difícil perquè jo també volia fer piano, i també m'agradava molt el violoncel, però quan vaig escoltar el violí per primera vegada em va emocionar molt ... em va agradar moltíssim!! N'havíem d'escollir 3, i el violí va ser la ser la meva primera opció.

– I tu Nora? Ja ens has dit que primer volies fer piano, però ... per què et vas passar al violoncel? Amb la meva escola vaig venir a Aulos a fer un taller d'instruments de corda, i a més a més va coincidir que els meus pares coneixien a la Montse. Aquest dia em va tocar el grup que feien el taller de violoncel. Em va agradar mooolt, ... i com que va coincidir amb el canvi d'escola vam decidir que començaria a estudiar-lo.

– Ara toca acomiadar-vos, però en tota la trajectòria d'aquests anys ... Quins són els millors records que us endueu? O els moments que us han deixat una bona empremta? Lara: Jo aquest any m'ho he passat molt bé amb l'intercanvi de Dortmund, ha sigut dur i difícil, però ha estat molt bé. Dels altres anys el què més m'ha agradat ha sigut l'orquestra, perquè és una manera de compartir la música. I també m'ho he passat molt bé a les classes del Francesc, ara entenc molt millor l'harmonia. Nora: Doncs igualment amb el tema d'Alemanya, ha sigut una gran experiència poder anar a tocar a un altre país, i amb altra gent que no coneixíem. És el millor record que m'emporto. I dels cursos anteriors el que més em va agradar va ser el cant coral dins de l'assignatura de llenguatge, principalment els darrers cursos que fèiem cançons en anglès. Lara: També me'n recordo molt d'una cançó japonesa ... em va agradar molt! i ens ho vam passar molt bé.

– Aquest curs us heu preparat per presentar-vos a les proves d'ingrés al Conservatori de Sabadell. Quan i com va sorgir-vos la idea de continuar els estudis de música en un centre oficial? Potser teniu la intenció de professionalitzar-vos? Nora: A mi sí, m'agradaria dedicar-me a la música perquè m'agrada molt, vaig començar a donar voltes a aquesta idea l'estiu passat pensant en el meu futur. M'agradaria dedicar-me al violoncel i també a compondre. Lara: Ella no ho diu, però ja ha escrit alguna cosa .. Sí sí, ha fet la música per a alguns curts! (riu) ..tinc una amiga famosa! Lara: Jo encara no sé que faré en el futur, però sí que és veritat que no vull deixar de tocar el violí mai. Ara mateix veig dues opcions, el camí més científic i dedicar-me a la biomedicina, o el musical i dedicar-me al violí, potser com a solista. El què sé segur és que no deixaré mai la música, però no sé si amb caràcter professional. Intentaré compaginar-ho tot. .

Pedro Pardo (pianista acompanyant), María José Ortiz (professora de violí), Lara Rubio, Francesc Moreno (professor de llenguatge musical) Nora Saadoun i Montse Biosca (professora de violoncel).

– I ja centrant-nos en el curs que estem a punt d'acabar, i que per vosaltres ha sigut l'últim a l'Escola ... Com ha sigut tota la preparació durant aquests nou mesos? Com ha sigut tot el procés? Lara: No ha sigut fàcil, perquè jo abans no estudiava, o estudiava molt poc ... A les classes anava molt "a vista". Mai m'havia agradat tant la música, per això ha sigut dur perquè he hagut d'aprendre a estudiar, abans tocava i aquest curs he estudiat cada dia ... Ha sigut difícil, però ho tornaria a fer i tornaria a "patir", perquè ha valgut la pena. Nora: Jo igual, abans no estudiava ... amb sort una mica els diumenges (La Lara també ho confirma i riuen totes dues). Ha sigut durant aquest curs que he trobat la manera d'avançar en la música: calia estudiar cada dia, i compàs per compàs. També he estudiat més la part del llenguatge. (Totes dues confirmen que han entès la importància del llenguatge, de l'harmonia, de saber l'estructura de les obres ... i ho valoren molt positivament). Lara: Aquest any he entès que el camí de la música és estudiar i estudiar. Nora: Estudiar, estudiar i estudiar!!

Lara: Jo encara no sé que faré en el futur, però sí que és veritat que no vull deixar de tocar el violí mai.

– I va arribar el dia de les proves, com vas ser? Nervis? Il·lusió? Lara: Jo el dia de la primera prova, la de llenguatge, és la que vaig patir més, estava molt, molt

“Nora: A mi sí, m'agradaria dedicar-me a la música perquè m'agrada molt, vaig començar a donar voltes a aquesta idea l'estiu passat pensant en el meu futur. M'agradaria dedicar-me al violoncel i també a compondre.

nerviosa. Però quan vaig acabar-la vaig dir: ja ho he fet, he estat tot un any preparant-me. I a la prova de violí vaig tocar a gust, i fins i tot la vaig gaudir. Nora: Doncs jo el primer dia no estava nerviosa, però per la prova de violoncel sí. Vaig començar amb nervis però em vaig anar tranquil·litzant i cada vegada anava tocant millor.

– Doncs moltes gràcies Lara i Nora, si voleu afegir alguna cosa més ... Lara: Doncs ha estat un plaer tots aquests anys. Estic contenta d'haver entrat al Conservatori, però també em fa una mica de pena deixar de venir a l'Escola després de tants cursos ... De fet sí que a l'octubre tornarem per la tornada de l'intercanvi de Dortmund, però ja no serà el mateix. Nora: Molt agraïdes a l'Escola, i a tots els professors i professores perquè ens han ajudat molt per poder-nos presentar al Conservatori. Molt agraïdes i contentes (la Lara també ho corrobora).

– Bé, des de l'Escola només ens resta desitjar-vos molta sort en aquesta nova etapa, i dir-vos que ha estat un plaer tenir-vos entre nosaltres durant tots aquests anys. Gràcies i moltes felicitats!!